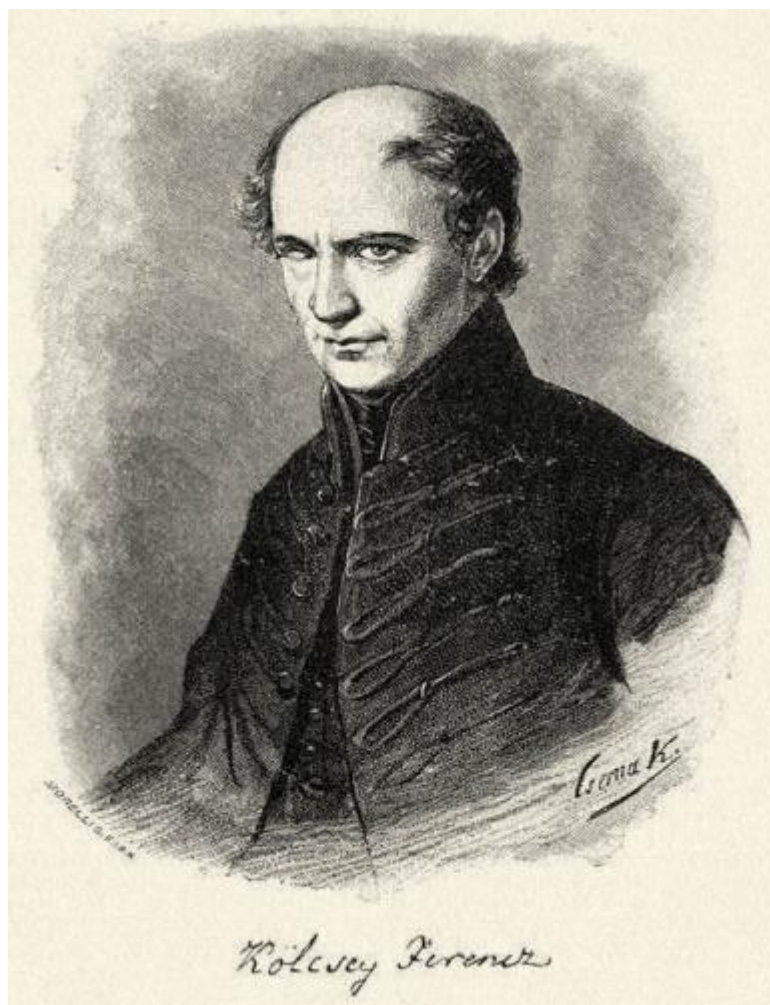

Beszélgetés Kölcsey Ferencsel

- Tisztelt Kölcsey uram! Olvasóink nagyon kíváncsiak Önre. Kérem, először mutakozzon be röviden!
- Sződemeteren születtem 1790-ben. Édesapámat Kölcsey Péternek, drága Édesanyámat Bölöni Ágnesnek hívták.
- Mi a legszebb gyermekkori élménye?
- Nehéz, de csodálatos gyermekkoromat jórészt a családi birtokon, Álmosdon töltöttem. Sok szép pillanatot éltem meg testvéreimmal, s a szomszéd gyerekekkel.
- Történt Önnel rossz is ezek szerint, hiszen azt mondja: „nehéz” gyermekkor. Mesélne erről?
- Apró gyerekként vesztettem el jobb szemem világát, egy betegség következményeként. Hatéves voltam, amikor apám elhunyt, öt évvel később Sámuel nagybátyámat, 1802-ben édesanyámat is elvesztettem.
- Szülei halála után ki gondoskodott Önről?
- A család régi, hű cselédje, Panna néni mindig mellettünk maradt. Anyám halála után gyámunk Gulácsy Antal lett. De gondunkat viselte sződemeteri nagymamánk is.
- Ekkoriban Ön már tanult?
- Igen, a Debreceni Református Kollégium diákja voltam. Rengeteget olvastam már ekkor. Anyai nagynéném a városba költözött, így sokszor felkerestem. Elhalmozott a szeretetével, ezért örökké hálás leszek neki.
- Milyen tanuló volt?
- Nem jeleskedtem, de szorgalmas voltam. A kollégium szigorát nehezen viseltem.
- Úgy tudom, több idegen nyelvet is tud. Valóban így van?
- Igen. Franciául és németül regényeket, filozófiai műveket eredetiben olvastam. A görög elsajátítása viszont nem sikerült teljesen.
- Említette, hogy sokat olvasott. Voltak kedvenc szerzői?
- Kiemelném Csokonai Vitéz Mihályt. Ő is debreceni diák volt. A verseit olvasva kezdtem én is írogatni. Aztán egyre komolyabban vettem a versírást.
- Végül megkérdezem: melyik művére a legbüszkébb?
- Nehéz a válasz, hiszen mind a saját gondolataimat tükrözi. Ha mégis egyet kell mondanom, akkor az a Hymnus.
- Köszönöm, hogy őszintén válaszolt a kérdéseimre. Olvasóinknak bizonyára nagy örömet szerez a beszélgetésünk.
- Én köszönöm, hogy felkeresett.

Kölcsey uram kikísért, elköszöntünk egymástól. Nagy örömömre megajándékozott egy arcképpel, amelyet alá is írt. Híven őrzöm, hogy majd gyermekeimnek hagyhassam örökül.

Császár Alexandra 7.c

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola